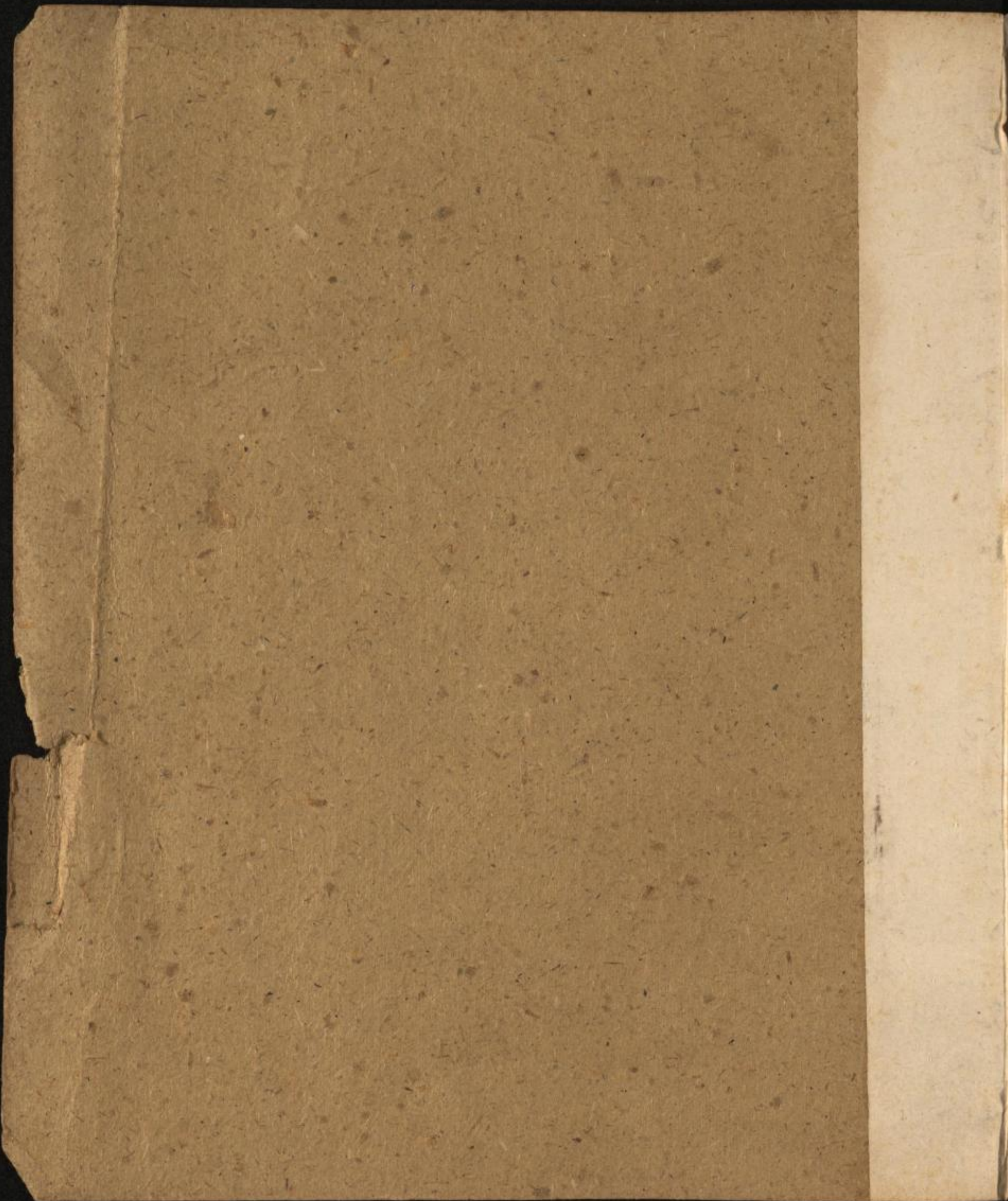

6

M. S.
2/8
2253a

218° 2253a

55

Psi wěrowanju.

W mjenje Boha Wótca, Ssyna a swjateho Ducha.
Hamjen.

Lubowanaj w Khrystuŝu! Wój staj tu k Knjesowemu wołtarjej pschischłój, so byshtaj so psched Božim woblicžom a psched tutymi kšchesczianskimi swědkami sjawnje sa kšchesczianskeju mandželsteju wusnałój a swoje mandželstwo w mjenje teho Knjesa s požohnowanjom jeho zyrkweje w poŝlušchnosczi Božeho słowa sapočalój.* Duž blyšchmy najprjódzy s Božeho słowa, shto je teho Knjesa wola a wustajenje, kotryž je waju k mandželstwu powołał.

* Leži-li dlěžši čas bjez wobzanknjenjom mandželstwa před stawnikom a bjez cyrkwinym wěrowanjom, dha maju so město slowow a swoje mandželstwo w mjenje teho Knjesa s požohnowanjom jeho zyrkweje w poŝlušchnosczi Božeho słowa sapočalój scěhowaće słowa brać: „k temu, so by so waju swjaš psches Bože słowo a modlitwu swjeciž a požohnował.“

Posłuchajtaj najprjódzy, kak je Bóh sam mandželstwo sakožik a wustajik. Bóh džesche: „Dobre njeje, so tón człowjek sam je, ja chzu jemu pomoznizu scžinicž, kotraž by pschi nim byla. Teho dla budže muž swojeho nana a swoju maczer wopuszczicž a k swojej žonje so dzeržecž, a wonaj budžetaj jene czěko.“ Dha wonaj teho dla nejstej dvě, ale jene czěko.

Schtož teho dla Bóh hromadu stowaršik je, to człowjek rósno njedžel.

A druhemu posłuchajtaj, kak so wój po Božej pschikasni jedny pschecziwo druhemu sadžeržecž mataj. Wój wěstaj, kak staj wot małoscže wučženaj: „my so dyrbinny Boha bojecž a jeho lubowacz, so bychmy cziste a pozziwe žiwjenje wjedli w słowach a skutkach a w mandželstwie so bjes sobu lubowali a czescžili.“

Pschetož tak pische swjaty Pawoł: „Wy mužojo, lubujcže swoje žony, runje jako Chrystuš lubował je kšescžijansku gmejnu a je so sam sa nju podał, so by ju wuřwjecžik.

Schtož swoju žonu lubuje, tón lubuje sam so; pschetož nichtón njeje nihdy sam swoje czěko hidžik, ale wón je kubła a pyta, runje jako tež tón Knjes tu gmejnu. —

Wy žony budžcže poddane swojim mužam, jako temu Knjesej; pschetož tón muž je teje žony hłowa, runje jako tež Chrystuš je hłowa teje gmejny, a wón je swojeho czěka sbóžnik. Ale kaž ta gmejna je Chrystušej poddana, tak tež žony swojim mužam we wschěch wězach.“

A tšecžemu šmědža so pak tež kšescžijanszy mandželšzy tych šlubjenjow troschtowacz, kotrež je Bóh w swojim swjatym słowje tym dał, kotsiž jeho šlub a šwědcženje sakhowaju. Pschetož tak so Bohu derje lubi, so so nad

tymni pschekraſnuje, kiž w tajkim ſjenoczenju jeho ſwjecza a čzeſcza, a twjerdze ſteji jeho pschiſlubjenje: „Ja cze nochzu wopuszczicž ani ſakondžicž; wołaj ſo te mni w času teje nuſy, dha chzu ja cze wumoz, a ty dyrbiſch mje ſhwalicž; njebój ſo, ja ſym ſ tobu.“

Tajke ſlubjenja ſu ſchesczijanſkim mandželſkim date woſebje ſa ſchižik, kotryž je. Bóh na jich ſjenoczenje položił, ſo w nim wěru dzerža, ſebi bjeſ ſobu ſłuža, ſwěru ſebi pomhajo w luboſczi, a tač činja, kaž nam Bože ſłowo kaſa: „Budźce wjeſeli w nadžiji, ſčerpliwi w čžeſnoſczi, wobſtajni w modlitwje.“

Duž dha, w Rujeſu lubowanaj, po tym ſo ſtaj Božu wótznu wolu wo ſwjatym ſchesczijanſkim mandželſtwje ſroſymikój, ſo nětko hotujtaj ſwjate ſlubjenje wuprajicž, kotrež dyrbi waju w Khrystuſu na pschezo ſwjacacž a w tym wuſnaczu ſjenocžicž: „Ja a mój dom chzemy temu Rujeſej ſłužicž.“ Wn wſchitzy pak, kiž ſcže ſe ſwědkami tuteho skutka, poſbėhńcže ſwoje wutrobny, ſo bychmy nětko k temu ſwjatemu skutkej krocžili w Rujeſowym mjenje.

I.

Dokelž ſtaj ſlub mandželſtwa ſe ſobu wobſankłój a nětko chzetaj, kaž je ſchesczijanow pschiſluſchnoſcž, pschod Božim woblicžom k temu, ſo by ſo waju ſjenoczenje w jeho ſwjatym mjenje psches jeho ſłowo ſwjecziło a požobnowało, to ſlubjenje wuprajicž, ſo chzetaj ſwoje mandželſtvo ſchesczijanſzy wjeſcž, duž ſo najprjedy waſ N. N. praſham:

Scže wy pschod Bohom na tym, ſo chzecze ſwoje, ſ pschitomnej N. N. rodženej N. wobſankujene mandželſtvo ſchesczijanſzy wjeſcž, wſchitke pschi-

šluschnoscze kšesćizianskeho mandželsteho pschecziwo šwojej mandželstej šwěru dopjelujecž, mandželstu šwěrnoscž jej njepschestupnje dzeržecž, ju wutrobnje lubowacž, runje jako je Khrystuš tu gmejnu lubował, wješele a frudobu s nej dželicž a w žanej nusy a czěšnosći šo wot njeje njedželicž, hacž waju Bóh psches čašnu šmjercž rósno džěli?

Je-li to wasche šwěrne prjódkwšacze, dha šlubcze to psched Bohom a tutymi šwědkami psches šwoje šjawne: Haj!

A na to šo waš N. N., rodženu N. prascham:

Scze wy psched Bohom na tym, šo chzecze šwoje s pschitomnym N. N. wobšankujene mandželstwo kšesćizianskž wjesčž, wschitke pschišluschnoscze kšesćizianskeje mandželsteje pschecziwo šwojemu mandželstemu šwěru dopjelujecž, mandželstu šwěrnoscž jemu njepschestupnje dzeržecž, jeho wutrobnje lubowacž, jemu tež w tym Knjesu poddana bycž, wješele a frudobu s nim dželicž a w žanej nusy a czěšnosći šo wot njeho njedželicž, hacž waju Bóh psches čašnu šmjercž rósno džěli?

Je-li to wasche šwěrne prjódkwšacze, dha šlubcze to psched Bohom a tutymi šwědkami psches šwoje šjawne: Haj!

Na to pjeršćenjej — je-li zo žanej mataj — so přeměnitej, při čimž duchomny praji:

Čzista, kaž škoto, budž waju luboscž a bješ kónza, kaž taj pjeršćenjej, jejne tracze!

Na tuto waju wobeju šlubjenje kladu waju ruzy hromadu a wěruju waju nětko na tutym měsće jako postajeny šlužomnik teje zyrkwje: w mjenje Boha Wótza a Šyna a šwjateho Ducha. Hamjeń.

Štož Bóh hromadu wježe, to žadny cžlowjeł njedyrbi rósno džělicž.

Duž šo nětko psched Božim woblicžom poklaktaj a wsmitaj zprkwine požohnowanje ł waju sjenoczenju w Božim mjenje, w kotrymž staj jo wobsanškój.

Tón Knjes požohnuj a swarnuj waju. Tón Knjes swarnuj waju pschede wschěm stym; wón swarnuj waju duschi. Wón swarnuj waju won-
thód a nutskhód wot nětk hacž do wěčnosće. Hamjeń.

(Modlitwa zady při kóncu.)

Abo

II.

Dokelž staj swjast mandželstwa se šobu wobsanškój a chzetaj nětko, kaž je kšesczijanow pschiškuschnoscž, psched Božim woblicžom ł temu, šo by šo waju sjenoczenje w jeho šwjatym mjenje psches jeho šłowo šwjecziko a požohnowało, to šlubjenje wuprajicž, šo chzetaj šwoje mandželstwo kšesczijanšy wjesć, duž šo waju wobeju prascham:

Staj wój psched Bohom na tym, pschiškuschnoscže kšesczijanškeju mandželškeju pscheczivo šebi šwěru dopjelnjecž a waju šlub šebi njepschestupnje dzeržecž, šo hjes šobu wutrobnje lubowacž, wješele a šrudobu se šobu džělicž a w žanej nisy a cžěšnosći šo wot šo rósno njedžělicž, doniž waju Bóh psches cžasnu šmjercž rósno njedžěli?

Je-li to waju prjódkwacže, dha jo wobtwjerdžtaj psched Bohom a tutymi šwědkami psches waju šhromadne šjawne: „Šaj.“ —

Na tuto waju sľubjenje kľadu waju ruzy hromadu a wěrnju waju nětko na tutym měscze jako postajeny sľužomnik teje zyrkwje: w mjenje Boha Wótza, Ssyna a sľwjateho Ducha. Hamjeń.

Schtož Bóh hromadu wježe, to žadny człowjek njedyrbi róсно džělicz.

Duž sľo nětko psched Božim woblicžom pokľaktaj a wsmitaj zyrkwine požohnowanje k waju sľjenoczenju w Božim mjenje, w kotrymž staj jo wobsanťkój.

Tón Knjes požohnuj a swarnuj waju. Tón Knjes swarnuj waju pschede wschěm sľym; wón swarnuj waju duschi. Wón swarnuj waju wonťhód a nutskhód wot nětk hacž do wěcznosće. Hamjeń.

(Modlitwa po tutym požohnowanju.)

Wschěhomózny Knježe Božo, ty sľy muža a žonu stworil a mandželstwo sľam postajil a sľwjeczil. Duž prosymy twoju njewuľědženu dobrocziwosć, ty nochyľ dacž tajkemu sľwojemu wustajenju bjes nami sľahinucž ani bjes žohnowanja wostacž, woľebje pak chyľ tuteju mandželsteju psches sľwojeho sľwjateho Ducha tak wodzicž, so by sľo twoje wustawjenje nad nimaj a nad nami wschitkimi sľwjeczilo.

Daj jimaj, so byschtaj w Khrystuľsu Jesuľsu jena wutroba a jena duscha byľkój, a napjeliť jeju s tej lubosću, tiž je sľwjast doľonjenja; wschěmu sľěmu duchej njejednoty a roskory pak wobaraj psches sľwojeho dobreho sľwjateho Ducha. Scžitiť jeju dom a wutrobu sa twoje wobydlenje a spožcž, so by kóždy na to smyľleny byľ, tak by druheho k wěcznemu žiwjenju natwarjaľ.

Daj jimaj w dobrych a w słych dnjach twoje žohnowanje a twoju pomoc
šhonicž a požylujij jeju s mozu s wyšokoscze, so by tež jeju kšchiž jimaj
k sbožu služik. Sdžerž jeju a naš wšchěch wobstajnych we wěrje, a daj
jimaj jeju mandželstwo tu na šwěcze tak wjesč, so šo junu tam se šobu
wješelitaj bjes pschestacza. Hamjeń.

Wótće naš. — Požohnowanje.

Wótze naš, kiž šy w njebješach, šwjeczene budž twoje mjeno; pschińdž
k nam twoje kralestwo; twoja wola šo stań, kaž na njebju, tak tež na semi;
naš wšchědny khlěb daj nam dženska; a wodaj nam našče winy, jako my
wodawamy našim winikam; a njewjedž naš do špytowanja; ale wumóž naš
wot teho šleho: pschetož twoje je to kralestwo a ta móž a ta čžescž hačž do
wěčnosće. Hamjeń.

Tón Knjes požohnuj tebje a šwarnuj tebje.

Tón Knjes roššwěcz šwoje woblicžo nad tebi a budž tebi hnadny.

Tón Knjes pošběhń šwoje woblicžo na tebje a daj tebi šwój měr.

Hamjeń.

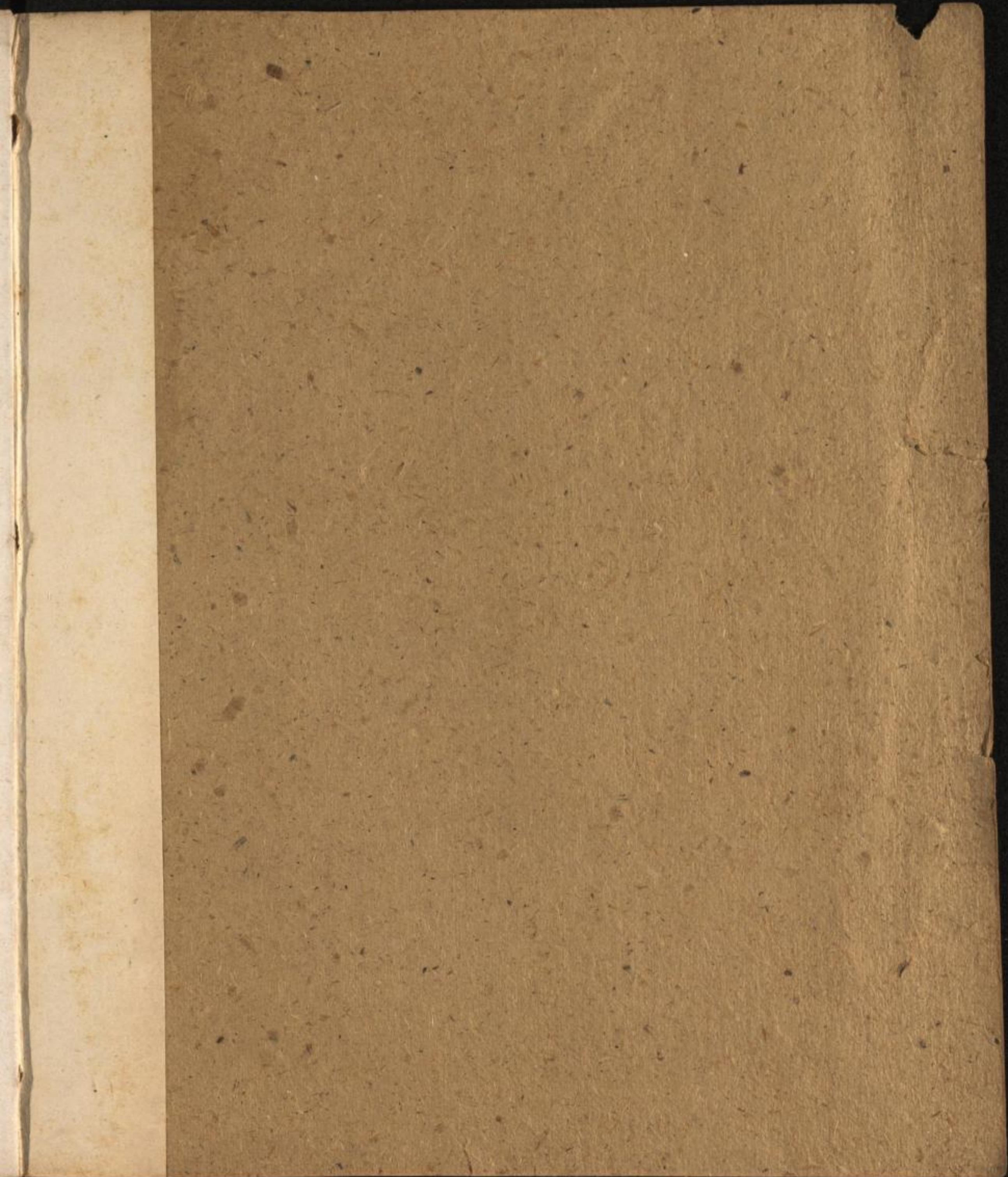

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Yboga nacti, ...
I nacti nacti ...
~~~~~  
Giffchjane pola G. M. Monj v Budofchinje.  
~~~~~  
1876.
~~~~~
Faint, illegible text at the bottom of the page.

47

Blank labels on the right edge of the book cover.